

Myllyrin
BY
HELSINKI
MILLS

Markkinä- humua

Ohran oli vaikea pysytellä paikoillaan. Tuntui kuin jalkojen alla olisi ollut koko ajan pieniä marmorikuulia, rinnassa läpätti ja oli ihan tosi vaikea olla hetkeäkään hiljaa. Eikä hän ollutkaan. Hän papatti taukoamatta niin, että muut olivat jo aivan helisemässä hänen kanssaan. Ihan kohta olisi aika lähteä markkinoille kylän torille.

Polkupyörät oli nostettu pihaan ja kohta koko porukka oli valmiina aloittamaan pyöräilyn kohti kylän keskustaa. Pyörien valot ja jarrut oli tarkistettu ja jokaisella oli yllään huomioliivi ja kypärä.

Niin lähdettiin polkemaan. Rantatietä pitkin kylän torille polki aika nopeasti ja hyvässä porukassa matka tuntui vielä lyhyemmältä. Markkinapäivä oli aina vuoden odotetuin tapaus, sillä silloin kylällä järjestettiin suuri kirpputori ja kojuista saattoi ostaa kaikenlaista tarpeellista. Tänä vuonna myös lapset olivat varanneet oman pöydän, jolla he aikoivat myydä pieniksi ja tarpeettomiksi jääneitä tavaroitaan.

Perille päästyään he alkoivat kasata tavaroitaan myyntipöydälle. Vehnä ja Vilja asettelivat niitä siististi esille ja Ruis laski kassan.

- Kaikki alkaa olla valmista! Jos me kolme aloitamme myyntipöydän hoitamisessa ja Ohra ja Kaura tulevat tähän sitten myöhemmin, ehdotti Vilja. Se sopi Kauralle. Hän oli tottunut paimentamaan Ohraa ja uskoi pärjäävänsä tämän kanssa, kunhan muut eivät olleet välissä toheloimassa. Sitä ennen he ehtisivät kierrellä kojujen väleissä ja tutkia, mitä kaikkea kiinnostavaa sieltä löytyi.

– Tule mennään, sanoi Kaura, tarttui Ohraa kädestä ja lähti vetämään määrätietoisesti tätä perässään kohti markkinoiden pyörteitä.

Kauraa kiinnosti kaikki tällainen. Vaikka hän viihtyi maaseudun rauhassa, oli markkinoiden aikaan kiinnostavaa nähdä kaikkea uutta ja erilaista. Markkinatorilla saattoi nähdä temppuilevia pyöräilijöitä, kaverikoiria, tulitaiteilijoita ja erilaisia käsityöläisiä. Hän ei myöskään voinut vastustaa käytettyjen seikkailukirjojen kauppiaan kojua, josta löytyi aina jotakin luettavaa pimeiden talvi-iltojen varalle. Nyt Kaura oli tuonut myyntiin ne, jotka oli viime syksynä markkinoilta hankkinut.

Hän lähti hyppelemään eteenpäin. Halaili ja silitteli pörröisiä koiria, ihasteli tulitaiteilijoiden ja jonglöörien taituruutta, maisteli salmiakkeja ja puuroa sekä lehteili seikkailukirjoja. Eräältä kojulta hän löysi itselleen mainion repun, jossa olisi tilaa kaikkien hänen eläinystäviensä herkuille. APUA! Kierreltyään aikansa hän huomasi kadottaneensa sekä Ohran että ajantajunsa.

– Voi ei, hän parahti ääneen. Mistä hän nyt löytäisi Ohran ja olivatkohan muut jo kiukuisia, kun häntä ei näkynyt missään?

Kaura lähti kiireen vilkkaa kohti heidän myyntikojuaan. Siellä Ohra seisoి muiden kanssa suu mutrussa.

– Tulithan sinä sieltä. En minä sinun perässäsi pysynyt. Katsoin hetkeksi toiseen suuntaan, enkä enää nähnyt, mihin sinä katosit. Tein sitten vähän ostoksia ja tulín tänne, kun ajattelin, että varmaan kohta olisi jo meidän vuoromme huolehtia tästä pöydästä, hän totesi happamana.

Toiset olivat myös ärtyneitä. Heidän markkina-aikansa oli jäänyt vähiin Kauran soololun vuoksi. Nyt he halusivat lähteä kiireesti ostoksille. Kauraakin harmitti, miten hän olikaan taas niin uppoutunut omiin asioihinsa, ettei muistanut ollenkaan, että toiset odottivat häntä.

– Olet kyllä anteeksipyyntöön velkaa. Olemme myyneet melkein kaikki tavarat ja odottaneet, että sinä tulisit, sanoi Vehnä, joka ei yleensä koskaan ollut pahoillaan mistään.

Kauraa sapetti, hän ei sanonut mitään, riuhtaisi vain kassalippaan käteensä.

– Menkää ostoksille siitä, hän tiuskaisi.

Muut katsoivat hämmästyneinä toisiaan ja lähtivät vähin äänin kiertelemään markkinoita. Kaura puhisi itsekseen ja mietti, että ei todellakaan aikoi pyytää keneltäkään anteeksi. Aikansa asioita punnittuaan hän tunsikin kuitenkin kiukun laskevan ja häntä alkoi hävettää ruma tiuskaisunsa ja tökerö käytöksensä. Kyllä hän sittenkin pyytäisi anteeksi. Ei ollut kiva olla vihoissa toisten kanssa, eikä hän oikeasti halunnut pahoittaa heidän mieltään enää yhtään enempää. Oli ymmärrettävää, että toisille oli tullut paha mieli, koska hän ei ollut noudattanut yhdessä sovittuja sääntöjä.

– Anteeksi, että olin törttö, sai Kaura sanotuksi, kun muut palasivat ostoskierrokseltaan. Se tuntui tosi vaikealta, mutta heti, kun sen oli saanut sanottua, olo tuntui paljon huojentuneemmalta. Toiset murahtelivat jotain anteeksiannon tapaista.

Hetken kuluttua erimielisyydet oli haudattu ja iloinen ystävyysjoukko huomasi saaneensa melkein kaikki tavaransa myytyä. Markkinapäivän kääntyessä iltaan kylän katujen tunnelma muuttui taianomaiseksi lyhtyjen ja tulien sirotellessa valoa pimeyteen. He päättivät vielä poiketa lämpimälle kaakaolle ennen kotimatkaa.

Pöydän ääressä ystävykset vertailivat innostuneina löytöjään. Kaura esitteli reppuaan, Ohra lakritsipussiaan, Vehnä kahta kirjaansa, Ruis kiikareitaan ja Vilja kasviopasta ja kameraa. Pian rantatiellä nähtiin etenemässä viisi polkupyöränlampun valoa, jotka katosivat pimeyteen mahtavan naurunremakan saattelemana.

Laitetaan hyvä kiertämään

Kaikkea tavaraa ei tarvitse aina hankkia uutena. Monet urheiluvälineet, vaatteet ja tavarat säilyvät hyvinä käyttäjältä toiselle. Niitä voi ostaa ja myydä kirpputorilta. Itselle tarpeettomiksi jääneiden tavaroiden myynnistä voi ansaita rahaa, jolla sitten taas voi hankkia jotakin, jota sattuu tarvitsemaan. Leluja, pelejä, kirjoja ja vaatteita voi myös lahjoittaa niitä tarvitseville lapsille.

Onko sinulla jotakin, mitä voisit lahjoittaa eteenpäin tai myydä kirpputorilla?

Mitä tavaroita sinä voisit hankkia käytettynä?

Tunnetunmaistiaisia:

ANTEEKSIANTAMINEN

Kaura ei muistanut noudattaa yhdessä sovittuja sääntöjä ja sen jälkeen hänestä tuntui vaikealta pyytää anteeksi. Lopulta hän kuitenkin ymmärsi, että vaikei anteeksipyyntö saanutkaan tehtyä tekemättömäksi, se osoitti, että Kaura ymmärsi tehneensä väärin ja halusi selvittää asian muiden kanssa. Anteeksipyyntöä jälkeen hänelle tuli parempi olo. Anteeksi pyytäminen on tärkeä kaveritaito, joka osoittaa, että me kaikki teemme joskus virheitä, mutta voimme myös halutessamme oppia niistä.

Osaatko sinä pyytää anteeksi?

Miltä anteeksi pyytäminen tuntuu?

Miksi anteeksi pyytäminen on joskus vaikeaa?

Kivan äärellä

Ystävykset lähtivät kaakaolle vertailemaan ostoksiaan ja kertaamaan päivän tapahtumia.

Kirjoita tai piirrä, mitä hauskaa sinulle on tapahtunut viime aikoina.